

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. Пловдив, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева
Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева като разгледа докладваното от Румяна Ив. Андреева Въззивно гражданско дело № 20225300503315 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от „ВИВУС.БГ“ ЕООД, против решение № 3367 от 19.10.2022 г. на Районен съд – Пловдив, XXII гр. с., постановено по гр. д. № 20461/2021г., с което се признава за установено по иска на Н. Г. Л., че в отношенията ѝ с ответното дружество „Вивус.бг“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в *** че е нищожна клаузата на ред 27 от допълнителното споразумение от дата 26.03.2020 г. към договор за потребителски кредит № *** за заплащане на такса за експресно разглеждане в размер на 34,73 лева, на основанието по чл. 143 от Закона за защита на потребителите. Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение е неправилно и необосновано, като възраженията му са за това, че ГПР по процесния договор за кредит не надвишава 50%, таксата е уговорена по искане на кредитополучателя, а уговарянето на такава клауза не е било задължително условие за сключване на договора. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и за постановяване на друго решение по същество, с което искът да бъде отхвърлен. Претендира разноси за двете съдебни инстанции.

Въззиваемата Н. Л. оспорва жалбата като неоснователна. Моли за потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно. Претендира разноси за инстанцията.

Пловдивският Окръжен съд, след преценка на събраните по делото

доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законния срок, от лице, имащо право на жалба, поради което съдът я намира за процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

При извършена проверка в рамките на своите правомощия настоящият съдебен състав счита, че постановеното решение е валидно, но недопустимо.

Страните не спорят, че на са сключили допълнително споразумение - анекс от 26.03.2020 г. към договор за кредит № ***от 20.03.2020 г., сключени по електронен път. Доколкото договорът е реален и се счита сключен с получаване на сумата по кредита, то неговото сключване се установява и от приетото пред ПРС и сключение на вещото лице С.К. по назначената счетоводната експертиза. От сключението се установява още, че ищцата Н. Г. Л. е погасила изцяло задълженията си към ответника по договора за кредит № ***от 20.03.2020 г. и допълнителното споразумение към него от 26.03.2020 г., като му е заплатила включително и таксата за бързо разглеждане в размер на 34,73 лв.

Предявеният в тома производство иск е за обявяване нищожността на клаузата на ред 27 от допълнителното споразумение от дата 26.03.2020 г. към договор за потребителски кредит № ***за заплащане на такса за експресно разглеждане посочената клауза, но не е предявен и иск за връщане на така заплатената сума. Това обстоятелство поставя въпроса за наличието на правен интерес от така предявения иск, като настоящият съдебен състав приема, че такъв правен интерес не е налице.

За наличие или не на правен интерес съдът следи служебно, тъй като това е абсолютна процесуална предпоставка за предявяване на установителен иск за нищожност на клауза от договор.

За да е налице интерес от водене на установителен иск за нищожност на договор или част от него, решението по делото следва да се отрази на правното положение на ищца и след уважаването на иска да се постигне определен правен резултат. Обявяването на процесната клауза за нищожна с нищо няма да промени правното положение на ищцата, нито ще я защити от евентуални бъдещи претенции срещу нея предявени от ответната страна, защото таксата за бързо разглеждане е платена. Пълната защита интереса на кредитополучателя в случая се изразява във връщането на платената сума по нищожна клауза, но такъв иск не е предявен.

Ето защо, не е налице интерес от самостоятелното предявяване на иска за обявяване нищожността на клаузата от процесния договор за бързо разглеждане на договора, без този иск да е съединен с иска за връщане на сумата, платена по тази клауза.

Изложеното налага извода, че правото на иска не е надлежно

упражнено, тъй като липсва абсолютна положителна процесуална предпоставка за упражняването му, а именно наличието на правен интерес. Предявеният иск е недопустим. Постановеното решение, с което същият е разгледан по същество, е недопустимо и следва да се обезсили, а образуваното исково производство – да се прекрати.

С оглед изхода на спора жалбоподателката следва да заплати на въззиваемата страна разноските по делото пред двете съдебни инстанции, които се констатираха на 25лв. за заплатена ДТ пред ПОС, и 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение пред ПРС.

Воден от горното и на основание чл. 270, ал.1, изр. първо от ГПК СЪДЪТ

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 3367 от 19.10.2022 г. на Районен съд – Пловдив, XXII гр. с., постановено по гр.д. № 20461/2021г., с което се признава за установено по иска на Н. Г. Л. с ЕГН *****, че в отношенията ѝ с ответното дружество „Вивус.бг“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в *** че е нищожна клаузата на ред 27 от допълнителното споразумение от дата 26.03.2020 г. към договор за потребителски кредит № *** за заплащане на такса за експресно разглеждане в размер на 34,73 лв. на основание по чл. 143 от Закона за защита на потребителите, като **ПРЕКРАТЯВА** производството по в.гр.д. №3315/2022 г. на Окръжен съд – Пловдив, X гр.с-в и производството по гр.д. № 20461/2021г. на Районен съд – Пловдив, XXII гр. с-в.

ОСЪЖДА Н. Г. Л. с ЕГН *****, с адрес: ***, да заплати на „Вивус.Бг“ ЕООД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: ***, сумата от 100 / сто / лв. – разноски по делото пред ПРС за юрисконсултско възнаграждение, както исумата от 25 /двадесет и пет/ лв. - разноски по делото пред ПОС за заплатена държавна такса.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____